

Samaranch estrena Museu el 93, any de la seva retirada

Lausana, aparador olímpic

El museu esportiu més gran del món s'està construint a la vora del llac Léman (Suïssa).

Lausana va ser escollida el 10 d'abril de 1915 capital de l'olimpisme mundial pel baró de Coubertin, primer president de la història del Comitè Olímpic Internacional (CIO), que es refugiava així en la neutralitat suïssa fugint de la primera guerra mundial. Gairebé 80 anys després, la primavera de 1993, aquesta ciutat es consagrarà com a paradador mundial del fenomen social més important i espectacular del segle XX, amb la inauguració del museu Olímpic.

El museu esportiu més exhaustiu del món creix des de fa dos anys al costat del llac Léman, i estarà envoltat per un Parc Olímpic amb 25 escultures de temàtica esportiva cedides per 25 comitès nacionals olímpics. Joan Antoni Samaranch, impulsor del projecte, ha detallat a EL TEMPS les característiques més importants d'aquest museu, situat "al lloc més privilegiat de Lausana".

Tot i que el projecte inicial era d'inaugurar-lo el 1990, el president del COI assegura que no té pressa: "No volem córrer massa, entre altres motius perquè el pavelló olímpic de l'Expo de Sevilla'92 hi portem una bona part d'obra i arxius que han d'anar al museu. Per tant, l'inaugurarem la primavera del 1993, poc abans que jo me'n vagi".

Joan Antoni Samaranch viu apassionat per aquest projecte. L'ha seguit molt personalment i hi ha abocat tots els esforços diplomàtics i comercials del CIO per aconseguir-ne la realització. Està convençut que aquesta és la millor herència que deixarà l'olimpisme quan el 1993 es retiri de la presidència en la sessió plenària del CIO que tindrà lloc a Mònaco.

"Ser elegit president del màxim organisme esportiu del món no és fàcil, ser reelegit tampoc, i tampoc no ho és retirar-se en el moment oportú, però jo ho faré el 1993", va assegurar l'estiu de

Joan Antoni Samaranch: "L'inaugurarem a la primavera del 1993".

1989 a Puerto Rico, després de rebre el suport unànimе per continuar a la presidència i inaugurar, per tant, els Jocs de Barcelona.

El museu olímpic naix amb dues previsions d'altura: ser el més modern i prestigiós dels construïts aquest final de segle, i atraure molt especialment els joves cap als fonaments de l'olimpisme, gràcies a una estructura totalment informatitzada i unes presentacions dinàmiques.

Tindrà 11.000 metres quadrats de superfície construïda, amb l'aparença de

dos pisos però amb 15 metres de profunditat sota terra, per aprofitar l'espai. "El respecte per la naturalesa és increïble, fins al punt que el museu ha condicionat la seva forma per poder salvar arbres de 150 anys de vida", assegura Samaranch.

Pedro Ramírez Vázquez, arquitecte mexicà, membre del CIO i autor del museu Antropològic de Mèxic-ciutat, és el responsable del projecte, en associació amb l'arquitecte de Lausana Jean Pierre Cahen, autor de la nova seu del CIO estrenada l'any 1986. Els dos arquitectes associats han treballat bàsicament per

integrar l'edifici enmig d'un parc extraordinari i no trencar el conjunt paisatgístic.

A més, el finançament del museu és un aparador del fenomen que ha revolucionat l'olimpisme de final de segle: l'ponsorització.

La Fundació del CIO creada per a recaptar fons ha optat per buscar trenta empreses donants d'un milió de dòlars cadascuna per fer-se càrrec dels prop de 3.500 milions de pessetes de despeses. A canvi, el nom, raó social i signatura dels Membres Creadors de la Fundació

El museu també agruparà la biblioteca, el centre d'estudis olímpics, la fototeca i el departament àudio-visual.

Pierre de Coubertin i el Fair Play dels cinc anells

¿ Per què he restablert els Jocs Olímpics? Per ennoblir i fortificar l'esport, per assegurar-ne la independència i la durada, i fer que acompleixi el paper educatiu que li correspon en el món modern. Ha sonat l'hora en què l'internacionalisme esportiu és cridat a representar el seu paper".

Pierre de Coubertin, noble francès nascut l'1 de gener de 1863 a París i renovador dels Jocs Olímpics, serà un dels personatges centrals del Museu Olímpic, i s'hi exposaran alguns objectes personals seus. Captivat pels onze segles de Jocs a la Grècia antiga que van transcórrer des del 776 a.C. fins al 339, i molt influït per les idees pedagògiques d'Arnold a Gran Bretanya, Coubertin va aconseguir, a les acaballes del segle XIX, recuperar la tradició olímpica i restablir unes competicions basades en tot el cerimonial de l'antiga Olímpia. El seu objectiu era fer de l'esport, practicat en l'esperit olímpic del Fair Play, un element de civilització.

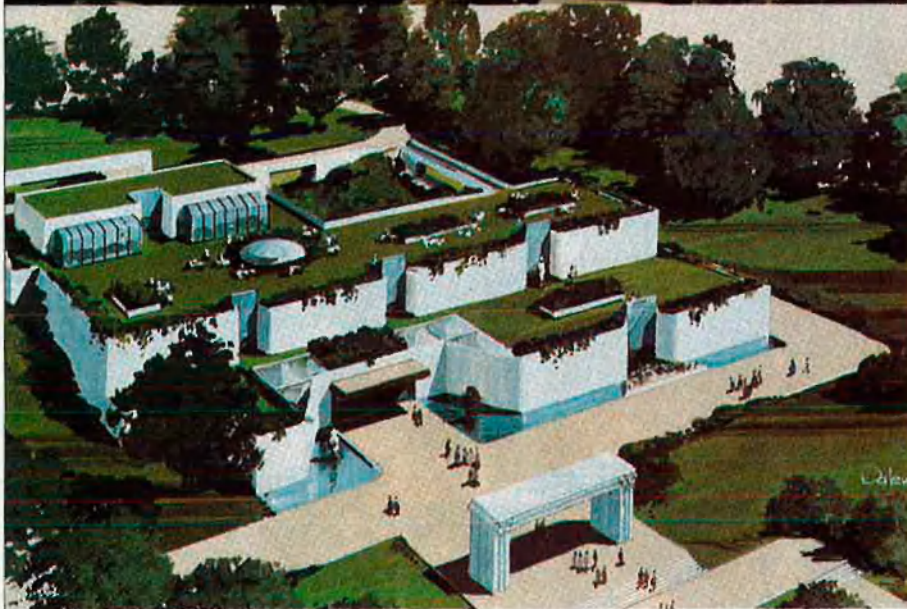
El baró ja va fundar el 1915 l'embrió del que serà el Museu Olímpic al casino de Montbenon, a Lausana. El 1934 aquest Museu es traslladaria a la Vila de Mon Repos, i posteriorment seria tancat fins que el 1982 s'obria un museu provisional. El material documental de la Grècia antiga recuperat a finals del XIX s'ha conservat, i se n'ha afegit un nou donat pels estudiosos i els comitès organitzadors.

del Museu Olímpic –majoritàriament grans multinacionals– s'esculpirà en un mur gegant de marbre de l'entrada del museu, i serà reproduït en petit a totes les sales.

UN PROJECTE DEL SEGLE XXI

La memòria elaborada pel CIO anuncia que el Museu Olímpic "ha de ser una mostra viva d'alta tecnologia i convertir-se en un espai del segle XXI, on cada visitant pugui programar tot sol el seu propi recorregut". L'organització del material serà lliure i dinàmica, i està condicionada pel desig de fer circular permanentment exposicions itinerants a tots els països, seguint els principis bàsics d'universalitat del moviment olímpic.

El museu presentarà –a través de documents, testimonis i relíquies– una història dels Jocs Olímpics antics i moderns. Grècia, lògicament, com a pàtria

Més d'11.000 metres quadrats al lloc més privilegiat de Lausana.

C.I.O.

Arquitectes: Jean Pierre Cahen i Pedro Ramírez Vázquez.

C.I.O.

de l'olimpisme, hi tindrà una rellevància molt especial. A més, gran part del Museu serà construïda amb marbre procedent d'aquest país.

El Museu també agruparà la biblioteca, el centre d'estudis Olímpics, la fototeca i el departament àudio-visual. Tot aquest material, reunit i classificat informàticament, ha de constituir una font excepcional per a sociòlegs, historiadors, periodistes i investigadors de l'olimpisme.

El nou Museu substituirà i donarà la dignitat que es mereix a l'actual, inaugurat l'any 1982 a Lausana com a instal·lació provisional, i que acull la biblioteca i el centre d'estudis olímpics. Hi ha més de 7.000 obres a disposició del públic, i un departament àudio-visual on es poden escollir i visionar els vídeos de les últimes edicions dels Jocs, a més d'una fonoteca. En general, hi predomina la història de les edicions dels jocs moderns, des de 1896 fins a l'actualitat, basada en tots els documents oficials cedits per cada comitè organitzador.

Al nou i flamant aparador olímpic de Lausana, estimulants noves donacions i lluint una història tan viva que tindrà 3.500 milions de telespectadors el 1992, s'hi trobaran des dels marbres recuperats d'Olímpia amb les inscripcions dels primers campions olímpics de quàdrigues fins a les col·leccions de segells, monedes i cobis de Barcelona'92. Tot el que ha donat i donarà de si el fenomen dels cinc anells.

Carles Capdevila

L'empresa olímpica cap al 2000: una dècada daurada

La dècada dels noranta serà, per partida doble, la dècada més olímpica. Per una banda, gràcies als rècords que obtindran els Jocs de Barcelona'92 i d'Atlanta'96 en l'aspecte econòmic, esportiu i de repercussió social. I per l'altra, pels dos centenaris que s'han de celebrar: el de la fundació del COI a París el 1894 i el dels primers Jocs de l'era moderna, a Atenes l'any 1896.

La capital francesa ja ha ofert el seu revolucionari Arc de la Défense com a marc per al congrés del Centenari. Serà l'estiu del 1994, recordant

aquell 23 de juny de 1894 en què el baró Pierre de Coubertin proclamava a la Sorbona la renovació dels Jocs com a intercanvi cultural entre països.

L'any 1996, els Jocs d'Atlanta celebraran el centenari que desitjava i mereixia Atenes, tot i que el CIO ha ofert ja a la capital grega una gran festa commemorativa com a compensació.

Però la dècada daurada de l'olimpisme, impulsada pel *marketing* i els drets televisius i amenaçada per l'extensió del dopatge, tindrà molts més anys històrics, perquè ho seran tots.

El nou calendari d'elecció de seus i la no-coincidència de Jocs d'estiu i d'hivern a partir de 1994 faran vestir de gala els membres de CIO cada any.

-1990: S'ha escollit la seu del 96, Atlanta.

-1991: S'escollirà la seu dels Jocs d'hivern'98, amb Jaca com a candidata.

-1992: Jocs d'estiu a Barcelona i d'hivern a Albertville.

-1993: S'inaugurarà el Museu Olímpic a la primavera i es votarà nou president del CIO a l'estiu a Mònaco.

-1994: Jocs d'hivern a Lillehammer (Noruega). París cele-

brarà el Centenari de la fundació del CIO. S'escollirà la seu dels Jocs del 2000, als quals opten ja París, Berlín i Nova York.

-1995: S'escollirà la seu dels Jocs d'hivern del 2002.

-1996: Jocs d'Atlanta'96. Centenari d'Atenes 1896.

-1997: Reelecció a la presidència del CIO.

-1998: S'escollirà la seu dels Jocs d'estiu del 2004. Puerto Rico és ja candidata.

-1999: S'escollirà la seu dels jocs d'hivern del 2006.

-2000: Centenari dels Jocs de París 1900.